

SODNA PRAKSA SODIŠČA EU V LETU 2012 NA PODROČJU DELOVNEGA PRAVA IN PRAVA SOCIALNE VARNOSTI

Izbrala in uredila:
Nana Weber*

1. UVOD
2. SODNA PRAKSA NA PODROČJU DELOVNEGA PRAVA
 - 2.1. PRAVICE NEIZBRANEGA KANDIDATA
 - 2.2. POGODBE O ZAPOSLOVANJU ZA DOLOČEN ČAS
 - 2.3. KRAJŠI DELOVNI ČAS
 - 2.4. PRENEHANJE DELOVNEGA RAZMERJA ZARADI STAROSTI
 - 2.5. ODPRAVNINA OB PRENEHANJU DELOVNEGA RAZMERJA
 - 2.6. UPOŠTEVANJE DELOVNE DOBE IN IZKUŠENJ
 - 2.7. LETNI DOPUST
 - 2.8. NAPOTENI DELAVCI
 - 2.9. JAVNI USLUŽBENCI
3. SODNA PRAKSA NA PODROČJU PRAVA SOCIALNE VARNOSTI
 - 3.1. DELAVCI MIGRANTI
 - 3.2. SUBVENCIJE DELODAJALCEM ZA ZAPOSLOVANJE STAREJŠIH BREZPOSELNIH DELAVCEV
 - 3.3. SUBVENCIJE ZA STANOVANJE
 - 3.4. DENARNA POMOČ ZA PRVO ZAPOSLOVANJE
 - 3.5. STAROSTNA POKOJNINA

* Nana Weber, magistrica pravnih znanosti, doktorska kandidatka na Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani,
nana.weber@pravnapraksa.si

1. UVOD

Sodišče EU je v letu 2012 odločalo v 28 zadevah s področja delovnega prava in prava socialne varnosti. V prispevku je prikazanih 26 sodb Sodišča EU (brez sodne prakse Splošnega sodišča in Sodišča za uslužbenke). Predstavila nisem sodb v dveh zadevah C-583/10, z dne 18. oktobra 2012, *ZDA proti Christine Nolan*,¹ saj je Sodišče EU razsodilo, da ni pristojno za odgovor na vprašanje, ki ga je predložilo predložitveno sodišče, in **C-562/10, z dne 12. julija 2012, Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji, saj je bila tožba zavrnjena.**²

2. SODNA PRAKSA NA PODROČJU DELOVNEGA PRAVA

2.1. Pravice nezbranega kandidata

C-415/10, z dne 19. aprila 2012, Galina Meister proti Speech Design Carrier Systems GmbH

Prvi odstavek 8. člena³ Direktive Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost,⁴ prvi odstavek 10. člena⁵ Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (v nadaljevanju Direktiva 2000/78/ES)⁶ ter prvi odstavek 19. člena⁷ Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in

¹ Sodba je dostopna na: www.curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=128645&pageIndex=0&doclang=sl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1823391 (3. 1. 2013).

² Sodba je dostopna na: www.curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=124987&pageIndex=0&doclang=sl&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1821001 (3. 1. 2013).

³ Ta določa, da države članice skladno s svojimi nacionalnimi pravosodnimi sistemi sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da mora toženec dokazati, da ni bilo kršeno načelo enakega obravnavanja, če osebe, ki menijo, da jim je bila storjena krivica, ker ni bilo uporabljeno načelo enakega obravnavanja, na sodišču ali pri drugem pristojnem organu, predstavijo dejstva, na podlagi katerih se lahko domneva, da je prišlo do neposredne ali posredne diskriminacije.

⁴ UL L 180, 19. 7. 2000.

⁵ Ta določa smiselno enako kot prvi odstavek 8. člena Direktive 2000/43/ES.

⁶ UL L 303, 2. 12. 2000.

⁷ Ta določa smiselno enako kot prvi odstavek 8. člena Direktive 2000/43/ES.

poklicnem delu⁸ je treba razlagati tako, da ne določajo pravice delavca, ki izkaže, da izpolnjuje pogoje, navedene v razpisu za prosto delovno mesto, in ki ni bil izbran, da dostopa do informacije, ali je delodajalec po izteku postopka zaposlovanja zaposlil drugega kandidata.

Vendar ni mogoče izključiti, da je lahko zavrnitev vsakršnega dostopa do informacij s strani delodajalca eno izmed dejstev, ki jih je treba upoštevati v okviru dokazovanja dejstev, iz katerih je mogoče sklepati, da je prišlo do neposredne ali posredne diskriminacije.

2.2. Pogodbe o zaposlitvi za določen čas

C-251/11, z dne 8. marca 2012, Martial Huet proti Université de Bretagne occidentale

Določbo 5⁹ okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega 18. marca 1999, ki je priloga k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (v nadaljevanju Direktiva 1999/70/ES),¹⁰ je treba razlagati tako, da državi članici, ki v nacionalni ureditvi določa spremembo pogodb o zaposlitvi za določen čas v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas, če so pogodbe o zaposlitvi za določen čas trajale določeno obdobje, ni treba naložiti, naj se v pogodbi o zaposlitvi za nedoločen čas navedejo enake glavne določbe, kot so bile navedene v zadnji pogodbi.

Vendar morajo države članice, da se ne bi ogrozili cilji Direktive 1999/70/ES in njen polni učinek, nadzorovati, da se pogodbe o zaposlitvi za določen čas spre-

⁸ UL L 204, 26. 7. 2006.

⁹ Ta določa, da za preprečevanje zlorab, ki izhajajo iz verženja pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij za določen čas, države članice po posvetovanju s socialnimi partnerji skladno z nacionalno zakonodajo, kolektivnimi pogodbami ali običaji in/ali socialni partnerji, kadar ni ustreznih pravnih ukrepov, ki bi preprečevali zlorabo, uvedejo enega ali več ukrepov tako, da upoštevajo potrebe posameznih sektorjev in/ali kategorij delavcev: a) objektivne razloge, ki upravičujejo obnovitev takšnih pogodb ali razmerij, b) najdaljše skupno trajanje zaporednih pogodb ali razmerij za določen čas in c) število obnovitev takšnih pogodb ali razmerij. Države članice po posvetovanju s socialnimi partnerji in/ali socialni partnerji po potrebi določijo, pod kakšnimi pogoji se pogodbe o zaposlitvi ali delovna razmerja štejejo za »zaporedna«, ali pa se štejejo za pogodbe ali razmerja za nedoločen čas.

¹⁰ UL L 175, 10. 7. 1999.

menijo v pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas tako, da se glavne določbe prejšnje pogodbe bistveno ne spremenijo v smislu, da bi bile na splošno manj ugodne za zainteresirano osebo, pri čemer njene naloge in narava dela ostanejo enake.

C-586/10 z dne 26. januarja 2012, Bianca Kucük proti Land Nordrhein-Westfalen

Določbo a. točke prvega odstavka 5. člena¹¹ okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega 18. marca 1999, ki je priloga k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP, je treba razlagati tako, da začasna potreba po delavcih zaradi nadomeščanja, ki jo določa nacionalni predpis, kot je v tej zadevi,¹² lahko pomeni objektivni razlog v smislu navedene določbe.

Zgolj to, da se delodajalčeva potreba po začasnem nadomeščanju ponavlja ali je celo stalna in da se to nadomeščanje lahko zagotovi z zaposlitvijo delavcev na podlagi pogodb o zaposlitvi za nedoločen čas, ne pomeni, da ni podan objektivni razlog v smislu a. točke prvega odstavka 5. člena okvirnega sporazuma, niti da je prišlo do zlorabe v smislu te določbe. Vendar morajo države članice v okviru svojih pristojnosti pri presoji vprašanja, ali je obnovev pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerjih za določen čas upravičena na podlagi takih objektivnih razlogov, upoštevati vse okoliščine primera, vključno s številom in celotnim trajanjem pogodb ali delovnih razmerij, ki so bili v preteklosti sklenjeni z istim delodajalcem.

¹¹ Ta določa, da za preprečevanje zlorab, ki izhajajo iz veriženja pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij za določen čas, države članice po posvetovanju s socialnimi partnerji skladno z nacionalno zakonodajo, kolektivnimi pogodbami ali običaji in/ali socialni partnerji, kadar ni ustreznih pravnih ukrepov, ki bi preprečevali zlorabo, uvedejo enega ali več ukrepov tako, da upoštevajo potrebe posameznih sektorjev in/ali kategorij delavcev: a) objektivne razloge, ki upravičujejo obnovev takšnih pogodb ali razmerij, b) najdaljše skupno trajanje zaporednih pogodb ali razmerij za določen čas in c) število obnovev takšnih pogodb ali razmerij. Države članice po posvetovanju s socialnimi partnerji in/ali socialni partnerji po potrebi določijo, pod kakšnimi pogoji se pogodbe o zaposlitvi ali delovna razmerja štejejo za »zaporedna«, ali pa se štejejo za pogodbe ali razmerja za nedoločen čas.

¹² V konkretnem primeru je delavka, zaposlena na sodišču, med letoma 1996 in 2007 imela sklenjenih 13 pogodb o zaposlitvi za določen čas, vsakič za nadomeščanje javnih uslužbencev, zaposlenih za nedoločen čas. Po nacionalni ureditvi je bilo možno pogodbo o zaposlitvi za določen čas skleniti na podlagi objektivnega razloga, ki je podan (med drugim), če delavec nadomešča drugega delavca.

2.3. Krajši delovni čas

C-393/10, z dne 1. marca 2012, Dermod Patrick O'Brien proti Ministry of Justice

Države članice lahko same opredelijo pojem delavcev, ki so sklenili pogodbo o delu ali delovno razmerje, in izhaja iz prve točke druge določbe¹³ Okvirnega sporazuma o delu s krajšim delovnim časom, ki je bil sklenjen 6. junija 1997 in je v Prilogi k Direktivi 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenim med UNICE, CEEP in ETUC (v nadaljevanju Direktiva 97/81/ES),¹⁴ kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 98/23/ES z dne 7. aprila 1998 (v nadaljevanju Direktiva 98/23/ES),¹⁵ zlasti pa, da določijo, ali ta pojem zajema sodnike, če ni posledica tega samovoljna izključitev te kategorije oseb iz varstva, ki ga ponujata Direktiva 97/81/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/23/ES, in okvirni sporazum delu s krajšim delovnim časom.

Če nacionalno pravo za dostop do sistema starostne pokojnine razlikuje med sodniki, zaposlenimi s polnim delovnim časom, in sodniki, zaposlenimi s krajšim delovnim časom, ki so plačani na podlagi dnevnega honorarja, to nasprotuje okvirnemu sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, ki je bil sklenjen 6. junija 1997 in je v Prilogi k Direktivi 97/81/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/23/ES, razen če tako različno obravnavanje upravičujejo objektivni razlogi, kar pa mora preizkusiti predložitveno sodišče.

C-229/11, C-230/11, z dne 8. novembra 2012, Alexander Heimann (C-229/11) in Konstantin Toltschin (C-230/11) proti Kaiser GmbH

Nacionalna zakonodaja ali praksa, kot je na primer socialni načrt, ki ga skleneta podjetje in svet delavcev tega podjetja, na podlagi katerega se pravica do plačanega letnega dopusta delavca s skrajšanim delovnim časom izračuna po načelu *pro rata temporis*, ni v nasprotju z drugim odstavkom 31. člena¹⁶ Listine Evropske

¹³ Iz te določbe izhaja, da okvirni sporazum o delu s krajšim delovnim časom velja za delavce, ki delajo s krajšim delovnim časom in so sklenili pogodbo o delu (pogodbo o zaposlitvi) ali delovno razmerje, kot ju opredeljujejo veljavni zakoni, kolektivne pogodbe ali praksa v vsaki državi članici.

¹⁴ UL L 14, 20. 1. 1998.

¹⁵ UL L 131, 5. 5. 1998.

¹⁶ Ta določa, da ima vsak delavec pravico do omejenega delovnega časa, dnevnega in tedenskega počitka ter plačanega letnega dopusta.

unije o temeljnih pravicah¹⁷ in prvem odstavkom 7. člena¹⁸ Direktive 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (v nadaljevanju Direktiva 2003/88/ES).¹⁹

2.4. Prenehanje delovnega razmerja zaradi starosti

C-286/12, z dne 6. novembra 2012, Evropska komisija proti Madžarski

Madžarska s tem, da je sprejela nacionalno ureditev, ki določa upokožitev sodnikov, državnih tožilcev in notarjev ob dopolnitvi 62. leta starosti – kar pomeni različno obravnavanje zaradi starosti, ki ni sorazmerno z zastavljenimi cilji – ni izpolnila obveznosti, ki jih ima v skladu z 2. členom²⁰ in prvim odstavkom 6. člena²¹ Direktive Sveta 2000/78/ES.

¹⁷ UL C 83, 30. 3. 2010.

¹⁸ Ta določa, da države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi vsakemu delavcu zagotovijo pravico do plačanega letnega dopusta najmanj štirih tednov, v skladu s pogoji za upravičenost in dodelitev letnega dopusta, ki jih določa nacionalna zakonodaja in/ali praksa.

¹⁹ UL L 299, 18. 11. 2003.

²⁰ Prvi odstavek 2. člena Direktive 2000/78/ES določa, da načelo enakega obravnavanja pomeni, da ne obstaja nikakršna neposredna ali posredna diskriminacija zaradi vere ali prepričanja, hendikepiranosti, starosti ali spolne usmerjenosti pri zaposlovanju in delu. Za neposredno diskriminacijo se šteje, kadar je, je bila ali bi bila oseba obravnavana manj ugodno kakor neka druga v primerljivi situaciji zaradi vere ali prepričanja, hendikepiranosti, starosti ali spolne usmerjenosti pri zaposlovanju in delu. Za posredno diskriminacijo se šteje, kadar je zaradi kakšne navidez nevtralne določbe, merila ali prakse neka oseba določene vere ali prepričanja, ki ima določen hendikep ali je določene starosti ali spolne usmerjenosti, v primerjavi z drugimi v slabšem položaju, razen če tako določbo, merilo ali prakso objektivno upravičuje legitimni cilj in je način uresničevanja tega cilja primeren in nujen. ali če mora delodajalec oziroma oseba ali organizacija, ki jo zavezuje Direktiva 2000/78/ES, glede oseb z določenim hendikepom na podlagi nacionalne zakonodaje sprejeti ustrezne ukrepe v skladu z načeli iz 5. člena Direktive 2000/78/ES, da odpravi podlago za prikrajšanost, ki jo povzroča taka določba, merilo ali praksa.

²¹ Po prvem odstavku 6. člena Direktive 2000/78/ES lahko države članice predvidijo, da različno obravnavanje zaradi starosti ne predstavlja diskriminacije, če ga v kontekstu nacionalnega prava objektivno in razumno utemeljujejo z legitimnim ciljem, vključno z legitimnimi cilji zaposlovalne politike, delovnega trga in poklicnega usposabljanja, in če so načini uresničevanja tega cilja primerni in nujni. Tako različno obravnavanje je lahko: določitev posebnih pogojev glede dostopnosti zaposlitve in poklicnega usposabljanja, zaposlitve in dela, vključno s pogoji glede odpustitve in plačila, za mlade osebe, starejše delavce in osebe, ki so dolžne skrbeti za druge, zato da se spodbuja njihovo poklicno vključenost ali jim zagotavlja varstvo; določitev minimalnih pogojev glede starosti, delovnih izkušenj ali delovne dobe glede dostopa do zaposlitve ali kakšnih ugodnosti, povezanih z zaposlenostjo; ali določitev najvišje starosti za zaposlitev, ki temelji na zahtevah glede usposobljenosti za zadevno delovno mesto, ali na potrebi po primerni dobi zaposlenosti pred upokožitvijo.

C-141/11, z dne 5. julija 2012, Torsten Hörnfeldt proti Posten Meddelande AB

Nacionalni ukrep, ki delodajalcu omogoča, da uveljavi prenehanje pogodbe o zaposlitvi za delavca samo zato, ker je ta dopolnil 67 let, in s katerim se ne upošteva višina starostne pokojnine, ki jo bo posameznik končno prejel, ni v nasprotju z prvim odstavkom 6. člena Direktive Sveta 2000/78/ES,²² saj je objektivno in razumno utemeljen z legitimnim ciljem zaposlovalne politike in trga dela ter predstavlja primeren in nujen način uresničevanja tega cilja.

2.5. Odpravnina ob prenehanju delovnega razmerja**C-152/11, z dne 6. decembra 2012, Johann Odar proti Baxter Deutschland GmbH**

Program podjetja za zagotovitev socialne varnosti, ki določa, da se pri delavcih, starejših od 54 let in jim delovno razmerje preneha iz poslovnih razlogov, znesek odpravnine, do katere so upravičeni, izračuna na podlagi kar najhitrejše upokojitve in se jim v primerjavi s standardno metodo izračunavanja, v skladu s katero se upošteva zlasti trajanje zaposlitve v podjetju, plača nižja odpravnina kot na podlagi te standardne metode, vendar vsekakor vsaj polovica redne odpravnine, ni v nasprotju z drugim odstavkom 2. člena²³ in prvim odstavkom 6. člena²⁴ Direktive 2000/78/ES.

Vendar pa je program podjetja za zagotovitev socialne varnosti, ki določa, da se pri delavcih, ki so starejši od 54 let in jim delovno razmerje preneha iz poslovnih razlogov, znesek odpravnine, do katere so upravičeni, izračuna na podlagi kar najhitrejše upokojitve – in ne na podlagi standardne metode izračunavanja, v skladu s katero ta odpravnina temelji predvsem na trajanju zaposlitve v podjetju – zaradi česar se jim izplača odpravnina, ki je nižja od odpravnine, izračunane na podlagi te standardne metode, vendar pa znaša vsaj polovico zadnje navedene odpravnine, in se pri uporabi te druge metode izračuna upošteva možnost pre-

²² Glej opombo 21.

²³ Ta opredeljuje neposredno in posredno diskriminacijo. Za opredelitev pojmov glej opombo 21.

²⁴ Glej opombo 21.

jemanja zgodnje pokojnine zaradi invalidnosti, nasprotuje drugemu odstavku 2. člena Direktive 2000/78/ES.

2.6. Upoštevanje delovne dobe in izkušnji

C-302/11, C-303/11, C-304/11, C-305/11, z dne 18. oktobra 2012, Rosanna Valenza (C-302/11 in C-304/11), Maria Laura Altavista (C-303/11), Laura Marsella, Simonetta Schettini in Sabrina Tomassini (C-305/11) proti Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Ureditev, ki popolnoma izključuje, da bi se delavcu, zaposlenem za določen čas pri javnem organu, ko se pri istem organu zaposli za nedoločen čas kot redno zaposleni uradnik po posebnem postopku za ustalitev njegovega delovnega razmerja, za določitev njegove delovne dobe upoštevala obdobja njegovega službovanja, je v nasprotju s 4. členom²⁵ okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je bil sklenjen 18. marca 1999 in je priloga k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenim med ETUC, UNICE in CEEP, razen če je ta izključitev upravičena z objektivnimi razlogi.

C-132/11, z dne 7. junija 2012, Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt Gesellschaft mbH proti Betriebsrat Bord der Tyrolean Airways Tiroler Luftfahrt Gesellschaft mbm

Določbi kolektivne pogodbe, po kateri se pri uvrstitvi v tarifne razrede iz te pogodbe, s čimer je določena tudi višina plače, upoštevajo le poklicne izkušnje, ki so bile pridobljene na delovnem mestu stevarda določene letalske družbe, ne upoštevajo pa se vsebinsko enake delovne izkušnje, ki so bile pridobljene pri drugi družbi iz iste skupine podjetij, ni v nasprotju z b točko drugega odstavka 2. člena²⁶ Direktive 2000/78/ES.

²⁵ Določba 4 okvirnega sporazuma določa, da se delavcev, zaposlenih za določen čas, glede pogojev zaposlitve ne sme obravnavati manj ugodno kakor primerljive delavce, zaposlene za nedoločen čas, zgolj zato, ker so zaposleni za določen čas, razen kjer je različno obravnavanje upravičljivo iz objektivnih razlogov. Obdobje pridobivanja kvalifikacij z opravljanjem dela, ki se nanašajo na posebne pogoje za zaposlitev, je enako za delavce, zaposlene za določen čas in tudi za nedoločen čas, razen kjer so različne kvalifikacije, pridobljene z opravljanjem dela določeno obdobje, upravičljive iz objektivnih razlogov.

²⁶ Ta opredeljuje posredno diskriminacijo. Za opredelitev pojma glej opombo 20.

2.7. Letni dopust

C-229/11, C-230/11, z dne 8. novembra 2012, Alexander Heimann (C-229/11) in Konstantin Toltschin (C-230/11) proti Kaiser GmbH, 8. november 2012

Sodba je predstavljena pod točko 2.3.

C-78/11, z dne 21. junija 2012, Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) proti Federación de Asociaciones Sindicales (FASGA), Federación de Trabajadores Independientes de Comercio (Fetico), Federación Estatal de Trabajadores de Comercio, Hostelería, Turismo y Juego de UGT, Federación de Comercio, Hostelería y Turismo de CC.OO.

Določbe zakona o delovnih razmerjih, na podlagi katerih delavec, ki med plačanim letnim dopustom postane začasno nezmožen za delo, nima pravice, da ta letni dopust, ki sovпада z obdobjem nezmožnosti za delo zaradi nosečnosti, poroda, dojenja ali z obdobjem suspenza pogodbe o zaposlitvi, izkoristi pozneje, je v nasprotju s prvim odstavkom 7. člena²⁷ Direktive 2003/88/ES.

C-282/10, z dne 24. januarja 2012, Maribel Dominguez proti Centre informatique du Centre Ouest Atlantique in Préfet de la région Centre

Določbe ali praksa, po katerih je pravica do plačanega letnega dopusta pogojena z najmanj desetimi dnevi ali enim mesecem dejanskega dela v referenčnem obdobju, je v nasprotju s prvim odstavkom 7. člena²⁸ Direktive 2003/88/ES.

Predložitveno sodišče mora ob upoštevanju celotnega nacionalnega prava, zlasti člena L. 223-4 *Code du travail*, in ob uporabi načinov razlage, ki jih nacionalno pravo priznava, da bi zagotovilo polni učinek 7. člena Direktive 2003/88/ES in doseglo rešitev v skladu z njenim ciljem, preveriti, ali lahko to pravico razlaga tako, da je odsotnost z dela zaradi poškodbe na poti na delo izenačena z enim od primerov, ki so omenjeni v *Code du travail*. Če taka razlaga ne bo mogoča, mora nacionalno sodišče preveriti, ali se je mogoče

²⁷ Glej opombo 18.

²⁸ Glej opombo 18.

sklicevati na neposredni učinek prvega odstavka 7. člena Direktive 2003/88/ES. Če ne more doseči cilja, določenega v prvem odstavku 7. člena Direktive 2003/88/ES, se lahko stranka, ki je oškodovana zaradi neskladnosti nacionalnega prava s pravom Unije, za povrnitev morebitne utrpljene škode sklicuje na sodbo z dne 19. novembra 1991 v združenih zadevah *Francovich in drugi* (C-6/90 in C-9/90).

Po drugi strani pa nacionalna ureditev, ki glede na vzrok odsotnosti delavca na bolniškem dopustu določa trajanje plačanega letnega dopusta najmanj štirih tednov, ni v nasprotju s prvim odstavkom 7. člena Direktive 2003/88/ES.

C-337/10, z dne 3. maja 2012, Georg Neidel proti Stadt Frankfurt am Main

Določilo 7. člena²⁹ Direktive 2003/88/ES je treba razlagati tako, da se uporablja za uradnike, ki opravljajo poklic gasilca v običajnih razmerah, drugi odstavek tega člena pa tako, da ima uradnik ob upokojitvi pravico do denarnega nadomestila za plačan letni dopust, ki ga ni izrabil, ker zaradi bolezni ni opravljal dela.

Določbe nacionalnega prava, ki uradniku poleg pravice do plačanega letnega dopusta v minimalnem trajanju štirih tednov dajejo dodatne pravice do plačanega dopusta, ne da bi bilo predvideno plačilo denarnega nadomestila, kadar uradnik, ki se upokojuje, teh dodatnih pravic ni mogel izkoristiti, ker zaradi bolezni ni opravljal dela, niso v nasprotju s 7. členom Direktive 2003/88.

Vendar pa je v nasprotju z drugim odstavkom 7. člena Direktive 2003/88/ES določba, ki pravico uradnika, ki se upokojuje, do kopičenja nadomestil za plačane letne dopuste, ki jih ni mogel izrabiti zaradi nezmožnosti za delo, omejuje z obdobjem prenosa devetih mesecev, po poteku katerega pravica do plačanega letnega dopusta ugasne.

²⁹ Za prvi odstavek 7. člena glej opombo 18. Drugi odstavek 7. člena določa, da minimalnega letnega dopusta ni mogoče nadomestiti z denarnim nadomestilom, razen v primeru prenehanja delovnega razmerja.

2.8. Napoteni delavci

C-545/09, z dne 2. februarja 2012, Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska

Določbo a točke četrtega odstavka 12. člena³⁰ Konvencije o Statutu Evropskih šol z dne 21. junija 1994³¹ je treba razlagati tako, da morajo države članice, ki so pogodbenice te konvencije, zagotoviti, da imajo učitelji, napoteni ali dodeljeni v evropske šole, v obdobju napotitve ali dodelitve enako pravico do kariernega napredovanja in do upokojitve, kot jo imajo na podlagi predpisov njihove države članice izvora njihovi nacionalni kolegi.

2.9. Javni uslužbenci

c-566/10 P, z dne 27. novembra 2012, Italijanska republika proti Evropski komisiji

Italija je s pritožbo predlagala razveljavitev sodbe Sodišča EU z dne 13. septembra 2010 v združenih zadevah Italija proti Komisiji (*T-166/07* in *T-285/07*). Z izpodbijano sodbo je Sodišče EU tožbi Italije, s katero je predlagala razglasitev ničnosti obvestil o javnih natečajih EPSO za zaposlitev administratorjev in asistentov na posameznih področjih.

EPSO je leta 2007 objavil obvestila o javnih natečajih v nemški, angleški in francoski izdaji Uradnega lista Evropske unije, pozneje pa je objavil spremembi teh obvestil v vseh jezikovnih izdajah Uradnega lista Evropske unije, obe spremembi pa sta se izrecno sklicevali na celotno različico spornih obvestil o natečajih, objavljenih v nemški, angleški in francoski izdaji Uradnega lista, in določen je bil nov rok za predložitev prijav na natečaje.

Sodišče EU je pritožbi v celoti ugodilo. Določba 4. člena Uredbe Sveta (EGS) št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodar-

³⁰ Ta določa, da Svet guvernerjev v zvezi z upravnimi zadevami na predlog odbora inšpektorjev vsako leto z odpiranjem ali ukinjanjem delovnih mest določi potrebe po učnem osebju, zagotavlja nepristransko porazdelitev delovnih mest med državami članicami in z vladami ureja vprašanja, ki se nanašajo na dodelitev ali začasno premestitev v primarnem in sekundarnem izobraževanju ter svetovalnih delavcev šole. Delavci ohranijo pravice do napredovanja in upokojitve, ki jim jih zagotavljajo njihovi nacionalni predpisi.

³¹ UL L 16, 17. 8. 1994.

ski skupnosti,³² kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006³³ (v nadaljevanju Uredba št. 1) določa, da se uredbe in drugi dokumenti, ki se splošno uporabljajo, sestavljajo v uradnih jezikih. Institucije Skupnosti lahko v svojem poslovniku v skladu s prvim odstavkom 6. člena Uredbe št. 1 določijo, kateri jeziki naj se uporabljajo v posebnih primerih, česar pa EPSO ni storil.

Ker je izrecno določeno, da se obvestilo o javnem natečaju objavi v Uradnem listu Evropskih skupnosti,³⁴ ta pa izhaja v uradnih jezikih,³⁵ je treba sporna obvestila o natečajih objaviti v vseh uradnih jezikih. Praksa omejene objave ne upošteva načela sorazmernosti in pomeni diskriminacijo na podlagi jezika, ki je prepovedana s 1.d členom Kadrovskih predpisov za uradnike.

C-124/11, C-125/11 in C-143/11, 6. december 2012, Bundesrepublik Deutschland proti Karen Ditttrich (C-124/11) in Robert Klinke (C-125/11) in Jörg-Detlef Müller proti Bundesrepublik Deutschland (C-143/11)

Točko c prvega odstavka 3. člena in 3. člen³⁶ Direktive 2000/78/ES je treba razlagati tako, da pomoč javnim uslužbencem ob bolezni, kot je priznana javnim uslužbencem Nemčije na podlagi zakona o zveznih javnih uslužbencih spada na področje uporabe Direktive 2000/78/ES, če je za financiranje te pomoči odgovorna država kot delodajalka v javnem sektorju, kar pa mora preveriti nacionalno sodišče.

Zakon o zveznih javnih uslužbencih daje zveznim javnim uslužbencem pravico do pomoči za primere bolezni, oskrbe in rojstva otroka, pomoč pa se dodeli tudi za stroške, ki so nastali zakoncu upravičenca, če zakonec nima lastnih dohodkov, ki bi mu omogočali, da bi bil ekonomsko samostojen. Po Pravilniku so do pomoči upravičeni zakonec in vzdrževani otroki upravičenca, ne pa tudi registrirani istospolni partner oziroma partnerka. V tej zadevi sta tožeči stranki javna uslužbenca, ki pomoči za kritje stroškov zdravljenja za njuna registrirana partnerja nista dobila.

³² UL 17, 6. 10. 1958.

³³ UL L 363, 20. 12. 2006

³⁴ Drugi odstavek 1. člena Priloge III h Kadrovskim predpisom za uradnike, UL 45, 14. 6. 1962.

³⁵ Člen 5 Uredbe št. 1.

³⁶ Ta določa, da se Direktiva 2000/78/ES v mejah pristojnosti, ki so prenesene na Skupnost, uporablja za vse osebe, bodisi v javnem bodisi v zasebnem sektorju, vključno z javnimi telesi, kar zadeva zaposlitev in delovne pogoje, vključno z odpustitvijo in plačilom. Direktiva 2000/78/ES se ne uporablja v zvezi s plačili kakršne koli vrste iz državnih programov, vključno s sistemom socialne varnosti ali socialnega zavarovanja.

3. SODNA PRAKSA NA PODROČJU PRAVA SOCIALNE VARNOSTI

3.1. Delavci migranti

C-106/11, z dne 7. junija 2012, M. J. Bakker proti Minister van Financiën

Zakonski ukrep države članice, da iz sistema socialne varnosti izključi svojega državljana, ki pa v tej državi članici nima stalnega prebivališča, in je zaposlen na krovu plavajočega bagra, ki pluje pod zastavo te države članice, svojo dejavnost pa opravlja zunaj ozemlja Evropske unije, je v nasprotju z c točko drugega odstavka 13. člena³⁷ Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti,³⁸ v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996,³⁹ kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 307/1999 z dne 8. februarja 1999.⁴⁰

C-611/10, C-612/10, z dne 12. junija 2012, Waldemar Hudzinski proti Agentur für Arbeit Wesel - Familienkasse (C-611/10) in Jaroslaw Wawrzyniak proti Agentur für Arbeit Mönchengladbach - Familienkasse (C-612/10)

Določbi a točke prvega odstavka 14. in 14.a člena⁴¹ Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v

³⁷ Ta določa, da za osebo, zaposleno na krovu plovila, ki pluje pod zastavo države članice, velja zakonodaja te države članice.

³⁸ UL L 149, 5. 7. 1971.

³⁹ UL L 28, 30. 1. 1997.

⁴⁰ UL L 83, 12. 2. 1999.

⁴¹ Po splošnem pravilu iz 13. člena Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 se za osebo, za katere velja ta uredba, uporablja zakonodaja samo ene države članice, za osebo, zaposleno na ozemlju ene države članice, velja zakonodaja te države, tudi če stalno prebiva na ozemlju druge države članice ali če je registrirani sedež ali poslovna enota podjetja ali posameznika, ki osebo zaposluje, na ozemlju druge države članice. Izjemo od tega pravila določa a točka drugega odstavka 14. člena te uredbe (za osebo, zaposleno na ozemlju države članice v podjetju, kateremu običajno pripada, in ki jo to podjetje napoti na ozemlje druge države članice, da tam opravlja delo za to podjetje, še naprej velja zakonodaja prve države članice, če predvideno trajanje tega dela ne presega 12 mesecev in če oseba ni poslana, da nadomesti drugo osebo, ki ji je potekla napotitev) in a točka drugega odstavka 14.a člena te uredbe (za osebo, ki je samozaposlena na ozemlju države članice in opravlja delo na ozemlju druge države članice, še naprej velja zakonodaja prve države članice, če predvideno trajanje tega dela ne presega 12 mesecev).

Skupnosti, v spremenjeni in posodobljeni različici Uredbe Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 647/2005 z dne 13. aprila 2005,⁴² je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da lahko država članica, ki v skladu s tema določbama ni pristojna država, na podlagi nacionalnega prava otroške dodatke dodeli delavcu migrantu, ki začasno opravlja delo na njenem ozemlju v okoliščinah, kot so v tej zadevi, čeprav se ugotovi, prvič, da se zadevnemu delavcu zaradi izvrševanja pravice do prostega gibanja pravni položaj ni poslabšal, ker je ohranil pravico do enakovrstnih družinskih dajatev v državi članici, ki je pristojna država, in drugič, da niti ta delavec niti otrok, za katerega se zahteva ta dodatek, nimata običajnega prebivališča na ozemlju države članice, v kateri se je opravljalo začasno delo.

Pravila Pogodbe o delovanju Evropske Unije (PDEU)⁴³ na področju prostega gibanja delavcev je treba razlagati tako, da v položaju, kakršen je v tej zadevi, nasprotujejo uporabi pravila nacionalnega prava (65. člen zakona o dohodnini),⁴⁴ če to povzroči ne le zmanjšanje zneska dajatve na višino zneska primerljive dajatve, dodeljene v drugi državi, ampak tudi izključitev te dajatve.

C-115/11, z dne 4. oktobra 2012, Format Urządzenia i Montaż Przemysłowe sp. z o.o. proti Zakład Ubezpieczeń Społecznych

Določbo b točke drugega odstavka 14. člena⁴⁵ Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe

⁴² UL L 117, 4. 5. 2005.

⁴³ UL C 83, 30. 3. 2010.

⁴⁴ Ta določa, da se otroški dodatki ne izplačujejo za otroke, ki so upravičeni do ene od teh dajatev ali bi bili do nje upravičeni, če bi bil vložen ustrezen zahtevek: 1) otroških dodatkov na podlagi obveznega nezgodnega zavarovanja ali finančnih pomoči na podlagi pokojninskega zavarovanja; 2) otroških dodatkov, ki so izplačani v tuji državi in ki so primerljivi z otroškim dodatkom za vzdrževanega otroka ali z eno od dajatev, navedeno v točki 1.

⁴⁵ Splošno pravilo iz 13. člena Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 je, da za osebe, za katere velja ta uredba, velja zakonodaja samo ene države članice. Izjemo določata a in b točki drugega odstavka 14. člena te uredbe, in sicer se za osebo, ki je običajno zaposlena na ozemlju dveh ali več držav članic, se veljavna zakonodaja določi na dva načina. Če je oseba zaposlena kot član potujočega ali letalskega osebja v podjetju, ki za najem ali plačilo ali na lasten račun opravlja storitve mednarodnega prevoza potnikov ali blaga po železnici, cesti, zraku ali celinskih plovnih poteh in ki ima svoj statutarni sedež ali poslovno enoto na ozemlju države članice, velja zakonodaja te države (a točka drugega odstavka 14. člena Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71). Če pa ne gre za tako osebo, velja bodisi zakonodaja države članice, v kateri stalno prebiva, če opravlja svojo dejavnost deloma na tem ozemlju ali če pripada več podjetjem ali več delodajalcem, ki imajo svoje registrirane sedeže ali poslovne enote na ozemlju različnih držav članic bodisi zakonodaja države

in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1992/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006,⁴⁶ je treba razlagati tako, da v okoliščinah, kakršne so te v tej zadevi, oseba, ki v okviru zaporednih pogodb o zaposlitvi, ki kot kraj opravljanja dela določajo ozemlje več držav članic, v času trajanja vsake od teh pogodb dejansko dela na ozemlju le ene od teh držav, ni zajeta s pojmom »oseba, ki je običajno zaposlena na ozemlju dveh ali več držav članic« v smislu te določbe.

C-347/10, z dne 17. januarja 2012, A. Salemink proti Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Ureditev, po kateri delavec, ki opravlja poklicno dejavnost na nepremični napravi v epikontinentalnem pasu, ki meji na državo članico, ni obvezno zavarovan na podlagi nacionalne zakonodaje socialnega zavarovanja v tej državi članici samo zato, ker ne prebiva v njej, temveč v drugi državi članici, je v nasprotju z a. točko drugega odstavka 13. člena⁴⁷ Uredbe (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1606/98 z dne 29. junija 1998,⁴⁸ in 45. členom⁴⁹ PDEU (prej 39. člen PES).

članice, na ozemlju katere je statutarni sedež ali poslovna enota podjetja ali posameznika, pri katerem je zaposlena, če stalno ne prebiva na ozemlju nobene od držav članic, v kateri opravlja delo (b točka drugega odstavka 14. člena Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71).

⁴⁶ UL L 392, 30. 12. 2006.

⁴⁷ Ta določa, da za osebo, zaposleno na ozemlju ene države članice, velja zakonodaja te države, tudi če stalno prebiva na ozemlju druge države članice ali če je registrirani sedež ali poslovna enota podjetja ali posameznika, ki osebo zaposluje, na ozemlju druge države članice.

⁴⁸ UL L 209, 25. 7. 1998.

⁴⁹ Ta določa, da se v Uniji zagotovi prosto gibanje delavcev (ne uporablja pa se pri zaposlovanju v javni upravi). Prosto gibanje delavcev odpravo vsakršne diskriminacije na podlagi državljanstva delavcev držav članic v zvezi z zaposlitvijo, plačilom in drugimi delovnimi in zaposlitvenimi pogoji. Ob upoštevanju omejitev, utemeljenih z javnim redom, javno varnostjo in javnim zdravjem, zajema naslednje pravice: sprejeti ponujeno delovno mesto; se v ta namen na območju držav članic prosto gibati; bivati v državi članici zaradi zaposlitve skladno z določbami zakonov ali drugih predpisov, ki urejajo zaposlovanje državljanov te države in ostati na ozemlju države članice po prenehanju zaposlitve v tej državi pod pogoji, zajetimi v predpisih, ki jih pripravi Komisija.

C-522/10, z dne 19. julija 2012, Doris Reichel-Albert proti Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

Določbo 21. člena PDEU⁵⁰ je treba razlagati tako, da pristojno institucijo prve države članice pri dodeljevanju starostne pokojnine zavezuje, da upošteva dobo za vzgojo otrok, dopolnjeno v drugi državi članici, kot da je to dobo na nacionalnem ozemlju dopolnila oseba, ki je poklicno dejavnost opravljala samo v prvi državi članici in ki je ob rojstvu svojih otrok začasno prenehala opravljati poklicno dejavnost v prvi državi članici ter je izključno iz družinskih razlogov začela prebivati na ozemlju druge države članice.

C-577/10, z dne 19. decembra 2012, Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

Belgija je s Programskim zakonom (*Moniteur belge*) z dne 28. decembra 2006 določila predhodno prijavo za napotene zaposlene in samozaposlene delavce v okviru projekta *Limosa* (čezmejni informacijski sistem socialne uprave za raziskave na področju migracij). Namen projekta je bila uvedba ene same spletne posvetovalnice za vse postopke, povezane z delom v Belgiji.

Belgija s tem, ko je sprejela posamezne določbe programskega zakona, in je torej neodvisnim izvajalcem storitev s sedežem v državi članici, ki ni Belgija, naložila predhodno prijavo izvajanja njihove dejavnosti v Belgiji, ni izpolnila svojih obveznosti iz 56. člena PDEU.⁵¹

Iz navedenih določb je izhajalo, da je predhodna prijava zahtevana za neodvisne izvajalce storitev s sedežem v državi članici, ki ni Belgija in ki želijo začasno izvajati storitve v Belgiji, pri čemer so izvzeti primeri delavcev, napotenih v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev.⁵² Obveznost prijave se nalaga samozaposlenim in napotenim samozaposlenim delavcem, ki so rezidenti države članice, ki ni Belgija, ali imajo v njej sedež, da se registrira-

⁵⁰ Ta določa, da ima vsak državljan Unije pravico do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic ob upoštevanju omejitev in pogojev, določenih s Pogodbama in ukrepi, ki so bili sprejeti za njuno uveljavitev. Drugi in tretji odstavek 21. člena PDEU določata pristojnosti Evropskega parlamenta in Sveta.

⁵¹ Ta določa, da se v okviru nadaljnjih določb, omejitve svobode opravljanja storitev v EU prepovejo za državljane držav članic, ki imajo sedež v eni od držav članic, vendar ne v državi osebe, ki so ji storitve namenjene.

⁵² UL L 18, 21. 1. 1997.

jo z odprtjem računa in nato belgijskim organom pred vsakokratnim izvajanjem storitev na belgijskem ozemlju posredujejo določeno število podatkov, kot so datum, trajanje in kraj storitve, ki bo izvedena, njeno naravo in identiteto pravne ali fizične osebe, ki jo bo prejela. Te podatke je treba posredovati na formularju, za katerega je zaželeno, da se izpolni na spletu, če to ni mogoče, pa ga je treba poslati pristojni službi po pošti ali telefaksu. Nespoštovanje teh formalnosti se lahko kaznuje z zaporno kaznijo od osmih dni do enega leta in/ali globo od 500 do 2500 evrov.

3.2. Subvencije delodajalcem za zaposlovanje starejših brezposelnih delavcev

C-379/11, z dne 13. decembra 2012, Caves Krier Frères Sàrl proti Directeur de l'Administration de l'emploi

Ureditev države članice, ki za dodelitev subvencije za zaposlovanje brezposelnih oseb, starejših od 45 let, delodajalcem določa pogoj, da je brezposelna oseba, ki se zaposluje, v isti državi članici prijavljena kot iskalka zaposlitve, kadar je taka prijava odvisna od stalnega prebivališča na nacionalnem ozemlju, kar mora preveriti nacionalno sodišče, je v nasprotju z 45. členom⁵³ PDEU.

3.3. Subvencije za stanovanje

C-571/10, z dne 24. aprila 2012, Servet Kamberaj proti Istituto per l'Edilizia sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES), Giunta della Provincia autonoma di Bolzano, Provincia autonoma di Bolzano

V primeru nasprotja med nacionalnim pravnim pravilom in Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP),⁵⁴ sklicevanje na EKČP

⁵³ Člen 45 PDEU med drugim določa, da se v Uniji zagotovi prosto gibanje delavcev, to pa vključuje odpravo vsakršne diskriminacije na podlagi državljanstva delavcev držav članic v zvezi z zaposlitvijo, plačilom in drugimi delovnimi in zaposlitvenimi pogoji.

⁵⁴ Ur. l. RS. št. 33/94, Mednarodne pogodbe, št. 7-41/94.

v tretjem odstavku 6. člena⁵⁵ Pogodbe o Evropski uniji (PEU)⁵⁶ ne nalaga nacionalnemu sodišču, da neposredno uporabi določbe EKČP in da ne uporabi nacionalnega pravnega pravila, ki ni skladno z EKČP.

Nacionalna ali regionalna zakonodaja, s katero se v zvezi s pridobitvijo subvencije za stanovanje državljan tretje države, ki ima na podlagi določb Direktive Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (v nadaljevanju Direktiva 2003/109/ES),⁵⁷ status rezidenta za daljši čas, pri razdelitvi sredstev, namenjenih za navedeno subvencijo, obravnava različno od državljanov, rezidentov iste pokrajine ali regije, nasprotuje d točki prvega odstavka 11. člena⁵⁸ Direktive 2003/109/ES, če ta subvencija spada v eno od treh kategorij, ki so navedene v tej določbi (subvencijo za dostop do blaga in storitev ter dobav blaga in opravljanja storitev, dostopnih javnosti, ter postopkov za pridobitev nastanitve) in če se ne uporabi četrti odstavek istega člena (države članice lahko omejijo enako obravnavo v zvezi s socialno pomočjo in socialnim varstvom na osnovne prejeme).

3.4. Denarna pomoč za prvo zaposlitev

C-367/11, z dne 25. oktobra 2012, Déborah Prete proti Office national de l'emploi

Ureditvev, po kateri je pravica do denarne pomoči za čakanje na prvo zaposlitev za mlade, ki iščejo prvo zaposlitev, pogojena s tem, da se je zainteresirana oseba vsaj šest let šolala v izobraževalni ustanovi države članice gostiteljice, nasprotuje 45. členu PDEU.⁵⁹ Ta pogoj namreč preprečuje upoštevanje drugih reprezentativnih elementov, ki bi lahko izkazovali obstoj dejanske povezave med prosilcem za denarno pomoč in zadevnim geografskim trgom dela, in zato presega, kar je potrebno za doseganje cilja, ki mu sledi taka določba, in sicer zagotovitev obstoja take povezave.

⁵⁵ Ta člen določa, da temeljne pravice, ki jih zagotavlja EKČP, in kot izhajajo iz skupnega ustavnega izročila držav članic, so kot splošna načela del prava Unije.

⁵⁶ UL C 83, 30. 3. 2010.

⁵⁷ UL L 16, 23. 1. 2004.

⁵⁸ Ta določa, da se rezidenti za daljši čas obravnavajo enako kot državljani glede socialnega zavarovanja, socialne pomoči in socialnega varstva, kot določa nacionalna zakonodaja.

⁵⁹ Glej opombo 53.

3.5. Starostna pokojnina

C-393/10, z dne 1. marca 2012, Dermot Patrick O'Brien proti Ministry of Justice

Sodba je predstavljena pod točko 2.3.

C-286/12, z dne 6. novembra 2012, Evropska komisija proti Madžarski

Sodba je predstavljena pod točko 2.4.

C-141/11, z dne 5. julija 2012, Torsten Hörnfeldt proti Posten Meddelande AB

Sodba je predstavljena pod točko 2.4.

C-385/11, z dne 22. novembra 2012, Isabel Elbal Moreno proti Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) in Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Ureditev, ki od delavcev s krajšim delovnim časom, ki so v veliki večini ženske, v primerjavi z delavci s polnim delovnim časom zahteva sorazmerno daljše obdobje plačevanja prispevkov za pridobitev pravice do starostne pokojnine na podlagi plačevanja prispevkov v sorazmerno nižjem znesku glede na njihovo trajanje delovnega časa, nasprotuje 4. členu⁶⁰ Direktive Sveta z dne 19. decembra 1978 o postopnem izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zadevah socialne varnosti (79/7/EGS).⁶¹

⁶⁰ Po tej določbi načelo enakega obravnavanja pomeni, da ni nobene diskriminacije na podlagi spola, bodisi posredne ali neposredne, še posebej ne glede zakonskega ali družinskega statusa in zlasti glede namena sistemov ter pogojev za dostop do njih, obveznosti glede prispevkov in izračunavanja prispevkov ter izračunavanja dajatev, vključno z zvišanjem zaradi zakonskega partnerja in vzdrževancev, ter pogojev, ki urejajo trajanje in obdržanje upravičenosti do dajatev.

⁶¹ UL L 6, 10. 1. 1979.